

Secció Excursionista

Les Muntanyes Blaves de Jamaica. Febrer 2003. Blue Peak de 2.257m.

SEGUINT PER LES GRANS ANTILLES, EL PASSAT 6 de febrer de 2003, vaig poder complir el tercer objectiu: pujar al pic més alt de l'illa de Jamaica. En aquest mateix dia es commemora l'aniversari del jamaicà més universal, en Bob Marley; per tant, un bon dia per als seus seguidors i als del *reggae*, i per a mi; ja que només em queda per completar les Antilles, el pic de la veïna illa de Puerto Rico.

El pic està situat a les Blue Mountains l'anomenat Blue Peak té 2.257 metres.

L'illa de Jamaica és la tercera illa més gran del Carib després de Cuba i la Hispaniola actual (Rep. Dominicana i Haití), la quarta és l'illa de Puerto Rico.

Jamaica és una illa muntanyosa en la seva major part, les Muntanyes Blaves formen part de la serralada central amb altituds de 2.000 metres, fins al cim més alt, l'esmentat Blue Peak. Aquesta serralada està situada a l'est de l'illa i a pocs quilòmetres de la capital, Kingston, de manera que queda Port Antonio a la seva vessant contrària. Aquesta serralada és famosa pel seu cafè, considerat el millor del món.

Aquesta serralada és ben visible des de la capital -Kingston-, doncs, sobresurt just darrera (la ciutat des del mar). Quasi sempre, els cims més alts estan rodejats de nuvolades espectaculars (visualment parlant, és l'únic inconvenient d'aquest interessant indret). Per tant, no té cap dificultat a l'hora de localitzar-la, igual que des de l'altra vessant, la

ciutat de Port Antonio.

Tot i que la seva altitud supera els 2.000 metres, no té cap mena de dificultat arribar al cim. Cal portar equip de muntanya, ja que l'altitud, els núvols i la humitat fan que el cim sigui fresc de matinada (almenys la majoria de vegades, i en aquesta ocasió no va ser una excepció). I quan els núvols et donen una oportunitat o durant la matinada amb llums de les ciutats com Allahs, Kingston i Port Antonio, cal aprofitar-les bé, aquestes ocasions, per treure alguna fotografia interessant.

També cal prestar atenció a l'oportunitat de veure algun streamertail, més conegut per nosaltres com a colibrí, i considerat l'ocell nacional de Jamaica; ells també l'anomenen Dr. Bird.

S'ha d'admirar la rica i variada flora tropical, destaquen les plantacions de cafè, cocos, bananes, així com grandiosos pins i eucalip-tus; cultius treballats per algun rastafari amb espectaculars cabelleres amagades en tota mena de barrets, gorres o grans turbants dels colors de la seva bandera.

Cal dir que no és obligatori guia, però sí totalment aconsellable, i perquè el transport sigui més fàcil és millor situar-se a la capital, Kingston, tot i que ho podeu fer des d'algun altre indret, però l'aproximació serà més distant.

L'itinerari, en primer lloc, és amb cotxe de Kingston a Papine, Cooperage, Gordon

Town, Navis Banks, Hagley Gap. En segon lloc, amb tot terreny (4WD) de Hagley Gap a l'encreuament amb Penlyncastle, i Wildflower Lodge (refugi de muntanya amb lliteres i sopar, si ho demanes, aquest recorregut es pot fer a peu, i són uns 11 quilòmetres, de forta pujada en 2/3 hores. El dia següent, de matinada, sortida del refugi a peu en direcció a Portland Gap (lloc de descans i campament dels forestals a uns 1.800/1.900 metres), tot seguit a un coll i per tota la carena del Grand Ride, superant els 2.000 metres, fins al Pic Blau de 2.257 metres, (vèrtex geodèsic i piràmide de metall). Des d'allí, hem de fer les fotos del cim segons us deixi la quasi sempre present boira, i retornar al refugi pel mateix itinerari, per dinar i descansar.

No dubteu en demanar el sopar i el dinar, la cuinera us donarà un abundant i atractiu menjar jamaicà, a base de verdures, arròs i pollastre, i si vol us farà cafè (i si no a canvi d'uns J\$) que sempre i en tot lloc són tant estimulants com el bon cafè, mundialment famós, que es cultiva a la mateixa muntanya.

Del refugi, amb el mateix tot terreny i conductor, fins a Hagley Gap, i, amb el mateix cotxe i conductor de l'anada, fins al lloc de sortida, Kingston.

Des del refugi hi ha aproximadament 5/6 hores per arribar al cim i tornar, sense córrer i amb les corresponents parades al cim i per fer fotos, tantes com pugueu.

Cal comptar amb dos dies per anar i tornar de Kingston al Blue Peak, per no perdre el ritme local, *soon come*, o aviat arribarà i per no anar amb massa presses, perquè si vas amb presses no es complirà el *iríe*, o "tot perfecte", i serà molt pitjor.

Per acabar, vull agrair al servei general d'Informació de Muntanya de Sabadell la seva inestimable col·laboració.

Josep Prats i Marcé